

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00410 / 18.01.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Opera suspicionată (OS) Suspicious work		Opera autentică (OA) Authentic work
OS	OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .	
OA	ILCU, Daniel. Evoluția fenomenului de trafic și a consumului de stupefiante. Politici și strategii în gestionarea conflictualității. <i>Sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională a Centrului de Studii Strategice de Apărare și Securitate</i> . vol. 5. Despre orizontala și verticala securității. 20-21 noiembrie 2008, București. pp.352-361. ISSN 2065 – 1244.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
P01: ¹	p.142:13 – p.144:11	p.357:12 – p.358:41
P02	p.144:20 – p.145:36	p.354:18 – p.355:28
P03:	p.145:37 – p.146:04	p.355:31 – p.355:40
P04:	p.146:05 – p.146:16	p.355:44 – p.356:09
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme / Pn is the number of the creative piece, object of the non-conforming takeover.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii².

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I”
CENTRUL DE STUDII STRATEGICE DE APĂRARE ȘI SECURITATE

POLITICI ȘI STRATEGII ÎN GESTIONAREA CONFLICTUALITĂȚII

*SESIUNEA ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE
CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ
A CENTRULUI DE STUDII STRATEGICE DE APĂRARE ȘI SECURITATE
- 20-21 NOIEMBRIE 2008, BUCUREȘTI -*

*VOL. 5
DESPRE ORIZONTALA ȘI VERTICALA SECURITĂȚII*

Coordonator: dr. Constantin MOȘTOFLEI

EDITURA UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE APĂRARE „CAROL I”
BUCUREȘTI, 2008

Moderatori:

CSI dr. Nicolae DOLGHIN

CSI dr. Gheorghe VĂDUVA

Comitet științific:

Dr. Nicolae DOLGHIN

CSI dr. Grigore ALEXANDRESCU

Secretar științific:

CS Vasile POPA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POLITICI ȘI STRATEGII ÎN GESTIONAREA CONFLICTUALITĂȚII (2008, București)

Politici și strategii în gestionarea conflictualității: 20-21 noiembrie 2008, București/ Universitatea Națională de Apărare „Carol I”. - București: Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, 2008

5 vol.

ISSN 2065 - 1244

Vol. 1: coord.: Constantin Moștoflei.

ISSN 2065 - 1244

I. Moștoflei, Constantin (coord.)

II. Universitatea Națională de Apărare „Carol I” (București)

355.45(498)063

Coperta: Elena PLEȘANU

COPYRIGHT: Sunt autorizate orice reproduceri, fără perceperea taxelor aferente, cu condiția precizării sursei

- Responsabilitatea privind conținutul revine în totalitate autorilor.

ISSN 2065 - 1244

EVOLUȚIA FENOMENULUI DE TRAFIC ȘI A CONSUMULUI DE STUPEFIANTE

Daniel ILCU*

Cunoștințele despre proprietățile plantelor, precum și anumite practici erau transmise din generație în generație, unele dintre ele regăsindu-se și astăzi în medicina populară sau în tradițiile folclorice. Astfel, prin cunoașterea proprie sau prin schimbul de informații cu alte civilizații, strămoșii noștri au aflat proprietățile unor plante, cărora le-au dat și denumiri pe măsură, cum ar fi iarba-bună, macul-bun (din care se puteau extrage opiu, morfină și heroină), cânepa sălbatică (cannabis), bureții veninoși, buretele șerpilor (denumiri date pentru o specie de ciuperci bine cunoscute cu proprietăți halucinogene care induc o stare de transă și de furie deosebită, urmată de un somn profund).

Până nu de mult, la noi în țară s-a considerat că fenomenul drogurilor nu a fost cunoscut niciodată iar drogurile reprezentau ceva cunoscut numai de către occidentul decadent, această idee fiind indusă de propaganda comunistă.

Acest fenomen, însă, ca și în alte părți ale lumii, a cunoscut o evoluție în timp, efectele lui fiind conștientizate abia în prezent. Strămoșii noștri, geto-dacii, fiind o națiune înfloritoare și participând la schimburile culturale și comerciale ale timpului, au cunoscut drogurile, acestea făcând parte integrantă din viața lor. Drogurile au fost folosite cu predilecție în cadrul ritualurilor religioase și la vindecarea bolilor.

De asemenea, erau cunoscute și folosite efectele mătrăgunei, credințele și obiceiurile vechi românești conturând imaginea unui ritual al acestei plante, al cărui înțeles deplin nu a fost încă elucidat. O dovadă în plus a cunoașterii temeinice a proprietăților acestor plante rezultă și din păstrarea până astăzi a ceremonialului de recoltare a lor. De exemplu, pentru recoltarea mătrăgunei, ce avea o acțiune psihotropă datorită conținutului bogat în scopolamină și hiosciamină (cu proprietăți excitante, hipnotice, euforizante, halucinogene), se păstrau anumite reguli. Chiar dacă la ritualul culesului mergeau două sau trei persoane, numai una dintre ele avea dreptul de a culege propriu-zis planta, celelalte persoane având rol de paznic. Din superstiție, nu se rostea niciodată numele real al plantei, fiind folosite diverse epitete de alint, având în vedere proprietățile plantei.

De exemplu, două femei merg la un cules: “Ele duc pâine, sare și un ban, caută mătrăguna spunând rugăciuni în gând și, când o găsesc în locuri bine ascunse, purced la cules. Pentru asta se dezbracă și se prosternă de trei ori, cu fața spre răsărit, fac înconjurul plantei de trei ori, recitând formule magice. Se scoate mătrăguna cu sapa și se așează pe pământ orientată spre răsărit. În locul de unde au smuls-o pun pâine, sare și un ban “prețul mătrăgunei”. Trebuie s-o plătească nu numai sub amenințarea de a nu avea nici un efect, dar și de a o auzi noaptea, chemând pe cei care au cules-o și cerându-le să o ducă de unde au luat-o, amenințând cu răzbunarea pe cel care nu se supune. Cele două femei pun pământ în locul de unde au luat-o și se prosternă de trei

---

* Subcomisar MIRA, Absolvent al Colegiului Național de Apărare, specialist în prevenire și combatere terorism

La 23 ianuarie 1912, un număr de 12 state, printre care Germania, Anglia, Olanda, Portugalia, Rusia, Italia s-au reunit la Haga, unde au convenit intrarea în vigoare, până la 31 decembrie 1914, a **“Convenției internaționale a opiului”**.

Convenția în cauză prevedea că producția și desfacerea opiului brut trebuie supuse controlului național, prin legi adoptate de fiecare stat în parte. Astfel, fabricarea, vânzarea și consumul substanțelor și produselor cu conținut stupefiant (morfină, alte opioace, cocaina), trebuiau destinate exclusiv finalităților medicale ori altor scopuri legitime, iar fabricarea și comercializarea acestora erau supuse unui sistem de înregistrare și licențiere. Intrarea în vigoare a convenției nu a mai fost posibilă, datorită intervenției primei conflagrații mondiale, care a canalizat preocupările statelor semnatare în altă direcție.

P01 Prin Tratatul de la Versailles, adoptat după încheierea războiului se ratifică Convenția de la Haga, aceasta fiind considerată intrată în vigoare abia în acest moment.

În data de 19 februarie 1925, se semnează la Geneva **“Convenția internațională a opiului”**, extinzându-se sfera de aplicabilitate a Convenției de la Haga și asupra cânepii indiene și a frunzelor de coca, interzicând utilizarea acestora în alte scopuri decât cele medicale sau științifice. Se reglementează prin această convenție certificatele de import și licențele de export pentru substanțele și produsele cu conținut stupefiant, urmărindu-se prin aceste permanente supraveghere a mișcării drogurilor pe plan internațional.

Prin **Convenția de la Geneva**, semnată la 13 iulie 1931, se urmărește limitarea fabricării precum și a importării peste cantitățile maxime a substanțelor și produselor stupefiante fixate după evaluarea necesarului intern de droguri al fiecărui stat. Se rezervă dreptul de a importa și distribui heroina numai guvernelor, în scopuri legitime.

“Convenția pentru pedepsirea traficului ilicit de droguri dăunătoare”, adoptată la Geneva la data de 26 iunie 1936, instituie comisiile rogatorii, ca instrumente de luptă împotriva persoanelor fizice implicate în traficul ilicit de droguri. Se înființează un Oficiu central împotriva producției și traficului ilicit cu substanțe stupefiante. De asemenea, se prevăd măsuri privind asistența juridică internațională, reglementându-se în acest sens obținerea ori acordarea extrădării în cazuri enumerate în convenție.

La 19 noiembrie 1948, se semnează **Protocolul de la Paris**, prin care Organizația Mondială a Sănătății este autorizată să propună supunerea oricărui drog nou obținut care poate crea dependență fizică sau psihică reglementării internaționale în materie.

Datorită numeroaselor reglementări în domeniu, pe alocuri contradictorii, Consiliul Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite autorizează Comisia de Stupefiante din cadrul aceluiași organism pentru elaborarea unei convenții care să centralizeze prevederile anterioare, precum și să statueze noi măsuri și instrumente de luptă împotriva traficului de droguri.

Ca urmare a acestei directive, la 25 ianuarie 1961 se adoptă **“Convenția unică asupra stupefiantelor”**, care va intra în vigoare la 13 decembrie 1964. Se prevede înființarea unei instituții pentru coordonarea pe plan internațional a luptei împotriva

traficului ilicit de produse și substanțe stupefiante, respectiv Organul Internațional de Control al Stupefiantelor (O.I.C.S.). Față de reglementările adoptate anterior, întâlnim în convenție noi dispoziții referitoare la tratamentul medical și readaptarea toxicomanilor, precum și la instituirea unui control privind heroina și cetobemidona. Se reiau dispozițiile referitoare la reglementarea importului și exportului de stupefiante, cerându-se ca exporturile de stupefiante să fie supuse în mod obligatoriu autorizării celor două guverne, respectiv al țării exportatoare, precum și al țării importatoare.

Datorită evoluției îngrijorătoare a traficului și consumului ilicit de droguri, se impune o modificare a reglementării internaționale în acest domeniu, fiind adoptat, tot la Geneva, un **Protocol privind amendamentele aduse Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961**. Astfel, se prevede completarea regimului pentru evaluarea suprafețelor cultivate cu mac opiaceu și fabricare stupefiantelor sintetice, limitarea producției de opiu și distrugerea plantațiilor de mac opiaceu și a celor de cannabis cultivat în mod ilegal, prevenirea abuzului de stupefiante și asigurarea unui tratament complet și corect pentru toxicomani, precum și luarea de măsuri de reinsertie socială a acestora.

Convenția privind substanțele psihotrope din 1971 a fost adoptată la Viena, ca urmare a conferinței plenipotențiarilor a 77 de state, cu participarea reprezentanților Organizației Mondiale a Sănătății, Organului Internațional de Control al Stupefiantelor și Organizației Internaționale de Poliției Criminală. Această convenție, intrată în vigoare la 16 august 1976, cuprinde în principal măsuri restrictive referitoare la anumite substanțe cu proprietăți halucinogene, depresoare sau stimulente ce afectează sistemul nervos central, substanțe neincluse în lista prevăzută în Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961 (amfetamine, barbiturice, tranchilizante, L.S.D.-25). Se prevede în noua reglementare o licență specială pentru fabricarea, comercializarea, distribuirea și posesiunea substanțelor psihotrope, exportul și importul fiind interzise, afară de cazul când exportatorul și importatorul sunt instituții guvernamentale sau organisme competente să desfășoare activități licite cu ele.

Ca urmare a Declarației privind lupta împotriva traficului și consumului ilicit de droguri, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 14 decembrie 1984 în care se statua necesitatea unei noi reglementări în domeniu, s-a desfășurat la Viena în perioada 25 noiembrie – 20 decembrie 1988 o conferință internațională unde s-a adoptat “**Convenția Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope**”, convenție care a intrat în vigoare la data de 11 noiembrie 1990. Părțile semnatare se angajează să elimine ori să reducă, pe măsura posibilităților, cererea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope, precum și să armonizeze legislațiile naționale cu prevederile convenției. Se stipulează, de asemenea importanța cooperării internaționale pentru combaterea într-o manieră cât mai eficace a diferitelor manifestări ale traficului ilicit și consumului de droguri.

Ca elemente de noutate, se prevăd în convenție dispoziții cu caracter imperativ referitoare la depistarea, înghețarea (sechestrul) și confiscarea bunurilor și mijloacelor financiare obținute de la infractori în traficul ilicit de droguri, în acest sens tribunalele părților semnatare fiind abilitate să ordone confiscarea documentelor bancare,

financiare sau comerciale, secretul bancar nemaiputând fi invocat într-o asemenea situație.

De asemenea, se prevede o măsură procedurală deosebit de eficientă în lupta antidrog (livrarea supravegheată), această dispoziție fiind preluată și în legislația noastră prin art. 20 al Legii nr. 143/2000. Astfel, la art. 1 lit. K din convenție se prevede că reprezintă livrare supravegheată, “metodele care constau în permisiunea trecerii pe teritoriul uneia sau mai multor țări a stupefiantelor și substanțelor psihotrope, a substanțelor înscrise în Tabelul I și Tabelul II anexat prezentei Convenții, sau a substanțelor care sunt substituite celor prezentate în tabele, expediate ilicit sau suspectate că ar fi, sub controlul autorităților competente din aceste țări, în vederea identificării persoanelor implicate în comiterea infracțiunilor stabilite conform paragrafului 1 al art. 3 din Convenție”.

În articolele 6 și 7 se reglementează noi dispoziții referitoare la extrădarea și ajutorul reciproc (mutual) judiciar menite să întărească cooperarea internațională în domeniu. Această ultimă convenție, deosebit de complexă, constituie principalul izvor al Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri în țara noastră.

Cadrul legal general instituit prin Legea nr. 143/2000

După Revoluția din 1989, în bogata paletă de infracțiuni ce s-au săvârșit și se săvârșesc în țara noastră, s-a observat că procentul pe care-l ocupă infracțiunile de trafic de droguri este în continuă creștere până la cote foarte alarmante.

România s-a transformat într-o placă turnantă în traficul cu droguri, cu o semnificație aparte în contextul balcanic, fapt confirmat și de cazurile descoperite în perioada 1990-2001 de către statele din Europa Occidentală, în care s-a stabilit că țara noastră a fost tranzitată de mari cantități de droguri (exemplu: peste 9 tone de hașiș capturate în portul Constanța).

În țara noastră din analiza datelor statistice pe ultimii ani, s-au constatat următoarele:

◆ În 1989 au fost implicați în săvârșirea de infracțiuni pe teritoriul țării noastre, 5 cetățeni străini, totuși veniți în țară pe calea aerului, de la care s-a confiscat 308 gr droguri.

◆ După perioada scursă în 1990 când recrudescența fenomenului infracțional a depășit toate așteptările și asta din cauze cunoscute, perioada 1990- 2002 pune în evidență o situație cu totul nouă pentru noi în materia traficului de droguri.

◆ Situația traficului de droguri în România în ultimii 12 ani, având în vedere schimbările politice și economice manifestate în țara noastră și ținând cont de toate evenimentele ce au avut loc în regiunea Est-Europeană, atestă echivoc că România este deja un teritoriu de tranzit pentru traficanții care utilizează **ruta balcanică**.

◆ Necesitatea unui cadru legal în materie a fost și este determinat de următorii factori:

➤ liberalizarea regimului de frontieră și de pașapoarte pentru toate categoriile de persoane, vehicule, mărfuri și servicii, fără a avea la dispoziție mijloacele tehnice